

[Rahbæk Møller]

der mange grunde til, men det værste er, at dette problem kan forventes forværret i fremtiden, og derfor har vi skrevet i betænkningen, at Grundforskningsfonden også kan være med til at løse dette problem. Den kan næppe gøre det alene – dertil er problemet for stort – men den har mulighed for at forestå enkeltansættelser rundt om på universiteterne.

En anden ting, der er ændret af oppositionen, er, at det præciseres, at de forskere, der nu ansættes for grundforskningsmidler, kommer ind under styrelsesloven. De kommer simpelt hen til at fungere fuldkommen på linie med de forskere, der i forvejen er ansat, de skal dele deres arbejdsvilkår og på enhver anden måde dele deres vilkår.

Afslutningsvis skal jeg anmode om, at lovforslaget går tilbage til udvalget.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men bare konstatere, at der er en teknisk fejl i betænkningen, for ændringsforslag nr. 9 til § 14 om, at paragraffen udgår, er tiltrådt af Fremskridtspartiet. Der står det modsatte i betænkningen, og jeg vil blot rette den fejltagelse.

Elisabeth Arnold (RV):

I aftalen vedrørende finansloven for 1991 stod der en ganske kort sætning om, at lovforslag nr. L 23 om Grundforskningsfonden gennemføres. Ved førstebehandlingen af dette lovforslag stod det imidlertid klart, at der ikke var nogen chance for, at lovforslaget om Grundforskningsfonden kunne blive gennemført i den skikkelse, det havde på daværende tidspunkt, idet der var et flertal, et ganske stort flertal, imod.

Nederlagene i politik får man lov at beholde alene, men sejrene er der altid mange der gerne vil have del i, og derfor har der selvfølgelig været interesse for at se, hvem der har fået mest indflydelse på denne grundforskningsfond, som nu bliver gennemført. Interesserede kan læse lovforslaget, de kan læse den endelige lov, og de kan konstatere, at der er forskel. De kan læse både paragrafferne og bemærkningerne og sammenholde dem og se, hvor det er, ændringerne er sket. Det skal jeg ikke bore mere i.

Jeg skal bare henlede opmærksomheden på, at samtlige ændringsforslag til dette lovforslag er stillet af undervisningsministeren. Det bety-

der, at der har været tætte forhandlinger, der har været et til tider ophidset, men dog alligevel frugtbart forhandlingsforløb, og der er kommet et lovforslag ud af det til sidst, som jeg synes vi kan være tilfreds med. Jeg tror, forskningen er godt tjent med den lovgivning, som kommer igennem nu.

Det er værd at lægge mærke til, at f.eks. sektorforskningen er blevet tilgodeset ved en plads i bestyrelsen. Der er andre ting, som er vigtige for os, bl.a. at vi får andre forskningstyper end lige de mest direkte erhvervsrettede omfattet, idet det kan være forfærdelig svært at afgøre, hvilken type forskning der har mest afgørende virkning på den fremtidige erhvervsudvikling. Vi kan altså også tilgodesee både humanistisk og samfundsvidenskabelig forskning.

Endvidere er der altså sket det, som er vigtigt også for forskningens kontinuitet, at højt kvalificerede forskere, som på enhver tænkelig måde har bevist deres forskningsduelighed, får en mulighed for at få del i en videregående studie.

Grundforskningsfonden kan ikke løse grundforskningens problemer i Danmark, men den skal i hvert fald have en mulighed for at bidrage til løsningen, og det får den nu.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, fru Elisabeth Arnold har sagt meget præcist, hvad der skal siges ved denne lejlighed.

Grundforskningsfonden på 2 mia. kr. var et led i finanslovsaftalen. Desværre var Fremskridtspartiet jo ikke med i finanslovsaftalen vedrørende 1991, og måske kan det forklare den undren, som hr. Kim Behnke gav udtryk for. Det var regeringen, CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre, som vedtog, at disse 2 mia. kr. skulle bruges til en uafhængig grundforskningsfond, som skulle gavne Danmarks langsigtede konkurrenceevne, som der stod i teksten.

Dermed fulgte vi et forslag, som var stillet af Forskningspolitisk Råds formand, Jens Rostrup-Nielsen. Han stillede det, da han havde møde med regeringens forskningsudvalg, og gentog det, da han havde møde på Marienborg med statsministerens tænketank. Han havde foreslået, at pengene overvejende skulle bruges til 4-6 Max Planck-institutter. Vi fulgte forslaget. Da han ændrede signaler og udtalte, at det